

OBSAH.

	Strana
Předmluva.	3—6
Kníže Windischgraetz a bouře svatodušní v Praze. Od str. 7—73.	
Rodiče a mládí knížete Windischgraetze	7
Vojenská služba knížete Windischgraetze	8
Kníže Windischgraetz stane se velícím generálem v Čechách	9
Windischgraetz ujme se podruhé vrchního velitelství v Praze	10
Provolání posádky Lvovské	11
Odpověď posádky Pražské k svolání posádky Lvovské	12
Prohlášení posádky Pražské k obyvatelstvu Pražskému	13
K neoprávněným projevům vojska vláda mlčí	14
Havlíček upozorňuje veřejnost na chování se vojska	15
Havlíček prohlásí »Národní Noviny« za list opoziční	16
Na jevišti politickém vystupuje Karel Sladkovský	17
Němci konají přehlídku svých stoupencův	18
Proč vládní kruhy nedůvěřovaly Čechům	19
Vláda zaujme k »Svornosti« stanovisko nepříznivé	20
O hod Boží Praha podobá se městu nepřitelem osazenému	21
Odpověď Windischgraetzova Borroschovi a Vaňkovi	22
Sladkovský zrazuje od činů násilných	23
Urážka sboru »Svornosti« není odčiněna	24
Moc politická v službách moci vojenské	25
Provolání hraběte Lva Thuna spíše dráždí než konejší	26
Slavnost sbratření u sochy sv. Václava	27
Průvod lidu ubírá se kolem generálního velitelství	28
Vojsko udeří na nepřipravený lid	29
Národ český zatištěn na půdu, kde byl v nepravdě	30
Útok vojska na Museum	31
Vojsko zmocní se Karolina	32
Hrabě Lev Thun od studentů zajat	33
Národní výbor se nesejde, poněvadž klíče jsou založeny	34
Vojsko opanuje Ovocnou a Ferdinandovou třídu	35
Kněžna Windischgraetzova nevysvětlitelným způsobem zastřelena	36
Hosté slovanští z Prahy vypovězeni	37
S Windischgraetzem smloueny podmínky smíru	38
Hrabě Lev Thun propuštěn na svobodu	39
Frič opustí Klementinum	40
Dvorská komise stihne do Prahy	41
Porada v generálním velitelství	42
Windischgraetz opustí Staré a Nové Město	43
Válečná porada v Klementinu	44
Hrabě Lev Thun hrozí odstoupením	45
Vojsko obnoví nepřátelství proti městu	46

	Strana
Dvorní komisaři podruhé na radnici Staroměstské	47
Prohlášení starosty Dr. Vaňky	48
Kníže Windischgraetz se nepoděkuje	49
Dvě provolání hraběte Lva Thuna	50
Mladý Frič uteče z Prahy	51
Windischgraetz bombarduje Prahu	52
Kdo zavinil bombardování Prahy	53
Bombardování Prahy jest činem politickým	54
Rieger sestaví podmínky míru	55
Dvorní komise opustí Prahu	56
Řež Běchovická	57
Vídeňská deputace dána pod vojenskou dohlídku	58
Windischgraetz zůstane generálním velitelem v Praze	59
Němci rozkřikují o Češích nejhanebnější pověsti	60
Na Hradčanech zřízena vojenská komise vyšetřovací	61
Vyšetřování nemá právního podkladu	62
Noviny počnou opět vycházeti	63
Havlíček zatčen a za pět dní propuštěn	64
»Svornost« protestuje proti svému zrušení	65
Ve Vídni výbor bezpečnostní učiní útok na Thuna a Windischgraetze	66
Adresa sedmašedesátníků	67
Město žádá za zrušení stavu obležení	68
Hrabě Lev Thun náhle propuštěn z úřadu	69
Daleko široko rozvětvené spiknutí pouhým přeludem	70
Hrabě Lev Thun odmítne svolati český sněm	71
Slabá účast Pražanův při volbách do zemského sněmu	72
Poslancové jdou do říšského sněmu bez protestu	73

Morava. Od str. 74—91.

Němci usilují o zněmčení Moravy	74
Moravané hlásí se k národu českému	75
»Ozvání lidu moravského« a »Slovo k Moravanům«, důležité projevy	76
Stavovský sněm moravský svolán	77
Městům povoleno v prvé schůzi sedm hlasův	78
Městům povoleno třicet zástupcův	79
Adresa stavův moravských proti spojení s Čechy	80
Slovo hraběte Sylva Tarouccy k stavům moravským	81
Odpor stavův moravských proti slovu hraběte Sylva Tarouccy	82
Stavové moravští vysloví se proti spojení Moravy s Čechami	83
Dr. Stella proti volbám do parlamentu Frankfurtského	84
Sněm moravský rokuje o volbách do parlamentu Frankfurtského	85
Sněm rozhodne se pro odklad voleb do Frankfurtu	86
Rovnoprávnost jazyková tlačí se do popředí	87
Sněm moravský koná v starém složení poslední schůzi	88
Vládní orgány pokládají volby do sněmu za nutné zlo	89
Moravský sněm v novém složení	90
Sněm moravský se rozejde	91

Charvátsko bdí nad svým osudem. Od str. 92—127.

Charváté nemíní zřici se politické své samostatnosti	92
Sněm zvolí plukovníka Jelačiče za bana	93
Srbové sestaví své požadavky	94
Košut donutí Srby k povstání	95
Rajačič svolá národní skupštinu	96
V Sibiňsku povstanou Rumuni proti Maďarům	97
Požadavky národa rumunského	98
Radové vojsko odepře vládě uherské poslušnost	99
Puchner prohlásí nad Sibiňskem stav obležení	100
Saské Řezno od Maďarův vypáleno	101

	Strana
Košut jmenuje Béma vrchním vůdcem v Sibiňsku	102
Bém vytiskne císařské do Bukoviny	103
Puchner zvítězí nad Bémem u Mediáše	104
Bém pánem celého Sibiňska	105
Maďaři zahrávají si na ochránce trůnu	106
Jelačič zprotiví se rozkazu císařskému	107
Jelačič ubírá se s Rajačičem do Inšpruku	108
Maďaři jásají nad manifesty ze dne 10. června	109
Košut uveřejní císařské manifesty	110
Jelačič vyzývá hraničáry k věrnosti	111
Důstojnický sbor ve Vídni uspořádá Jelačičovi průvod s pochodněmi	112
Rozmluva s Hrabovským	113
Hrabovský přepadne Karlovice	114
Štěstí válečné jest Srbům příznivo	115
Srbové odrazí útok Maďarův na sv. Tomáš	116
Mezi Rajačičem a Stratimirovičem vypuknou neshody	117
Stratimirovič zbaven velitelství	118
Rajačič smíří se na oko se Stratimirovičem	119
Stratimirovič poslán do Olomouce	120
Útok Maďarův na Pančevo se nezdaří	121
Vojvoda Šuplikac náhle zemře	122
Srbové rozpadnou se na dva nepřátelské tábory	123
Rajačič na celé čáře vítězem	124
Windischgraetz zavede reakci v krajinách srbských	125
Perczel dobývá vítězství za vítězstvím	126
Maďaři stanou se pány Báčky a Banátu	127

Uherský sněm v novém složení. Od str. 128—150.

Košut založí si svůj časopis	129
Košut doporučuje sněmu rozmnožení armády	130
Košut počne vydávati papírové peníze	131
Košut opustí ministry v otázce italské	132
Košut odkazuje země západní, aby se spojily s Německem	133
Maďaři zřídí si národní vojsko — honvédstvo	134
Uhři žádají, aby císař Ferdinand přeložil sídlo své do Budína	135
Císař Ferdinand odejme palatinovi mimořádnou moc	136
Jelačič dosazen do všech svých hodností	137
Bathanyi sestaví nové ministerstvo	138
Jelačič překročí Drávu	139
Jelačič odmítne schůzi s palatinem	140
Císař jmenuje hraběte Lamberka vrchním velitelem v Uhrách	141
Hrabě Lamberk úkladně zavražděn	142
Císař rozpustí uherský sněm manifestem ze dne 3. října	143
Sněm uherský zamítne manifest	144
Košut rozvine horečnou činnost	145
Komárno přidá se na stranu revoluce	146
Görgei nabídne revoluční vládě služby své	147
Hrabě Eugen Zichy odsouzen a popraven	148
Görgei přinutí generála Rotha, aby kapituloval	149
Revoluce zastaví se na Litavě	150

Soustátí Habsburské říší ústavní. Od str. 151—414.

Říšský sněm ve Vídni. Od str. 151—188.

Soustátí Habsburské, Evropa v malém	152
Němci chtějí, aby jednací řečí sněmu byla němčina	153
Fischhof prohlašuje poslance němčiny neznalé za hluchoněmé	154
Devět různých jazyků nemůže býti jednací řečí sněmu	155
Neumann prohlašuje němčinu za jediný prostředek dorozumívací	156

Němci se bojí, aby slovanští poslanci nemluvili svým jazykem	157
Lubomirski žádá, aby se hlasovalo o přechodu k dennímu pořádku	158
Němčina nebyla prohlášena za řeč jednací	159
Vláda Doblhoffova při rokování o státní němčině mlčí	160
Říšský sněm prohlásí se za ustavený	161
Bach prohlašuje, že majestátnost národa a trůnu jsou na téže výši	162
Arcikníže Jan zahájí říšský sněm	163
Trůnní řeč není vládním programem	164
Strany sněmu říšského	165
Čechové nemají program	166
Rieger táže se ministerstva, proč byl Brauner zatčen	167
Ministr Bach otázkami Riegrovými uveden do nesnází	168
Klaudi se táže, proč orgánové státní vedou si v Čechách nezákonně	169
Klaudi se táže, vyšetřuje-li se chování vojska ve dnech svatodušních	170
Sněm zdlouhavě rokuje o jednacím řádě	171
Ministerstvo žádá císaře, aby se vrátil do Vídně	172
Ministerstvo doporučuje sněmu, aby podal císaři adresu	173
Říšský sněm rokuje, má-li adresa býti podána	174
K sepsání adresy zvolena komise	175
Adresa jest přímo urážlivá	176
Adresa podrobena zničující kritice	177
Osnova Umlauftova stane se základem podrobného rokování	178
Znění adresy	179
Císař Ferdinand vrátí se do Vídně	180
Poslanci čeští opomenou na sněmu rozvinouti otázku českou	181
Borrosch přeje si míti zřízení departementální	182
Lubomirski odůvodňuje svůj opravný návrh	183
Němcům zamlouvá se absolutní rovnost	184
Klaudi hájí návrhu Lubomirského	185
Řeč Borroschova od levice přijata s potleskem	186
Rieger odůvodňuje svůj dodatek	187
Návrh komise o volbě do ústavního výboru malou většinou přijat	188

Říšský sněm zruší poddanství sedlské. Od str. 189—214.

Návrh Kudlichův dán na denní pořádek	190
Kudlich odůvodňuje návrh svůj	191
Kudlich podá 11. srpna třetí návrh o zrušení sedlského poddanství	192
Opravné návrhy se množí	193
Trojan jest pro náhradu, Popjel proti náhradě	194
Bittner dokazuje, že náhradu má dáti vrchnost	195
Dle Schuselky sněm má si vésti při řešení otázky radikálně	196
Kapusczak barvami křiklavými líčí poměry robotní v Haliči	197
Dilevski polemizuje s Kapusczakiem	198
Smolka ujímá se velkostatkářův	199
Dle Löhnera jest stát assekuračním ústavem	200
Návrhy Braunerovy, jak řešiti případně otázku robotní	201
Lasser vyhrazuje náhradu státu	202
Helfert vřele zastává se náhrady	203
Bach prohlásil, že vláda s náhradou stojí a padá	204
Sněm uloží předsedovi, aby doplňky uvedl v přehledný celek	205
Přátelé a protivníci náhrady dohodnou se o souborné návrhy	206
Návrh Lasserův	207
Prvé tři články návrhu Lasserova přijaty jednomyslně	208
Sněm přijme návrh Smolkův o zřízení zemských fondů	209
Levice přenese spor svůj s pravici na ulici	210
Mínění vlády o prohlašování zákonů	211
Jakým způsobem má zákon o zrušeném poddanství býti uveřejněn	212
Zákon o zrušeném poddanství dosáhl 7. září nejvyšší sankce	213
K vypracování podrobného zákona zvolena komise	214

Nepokoje ve Vídni. Od str. 215—233.

Výbor bezpečnosti donucen rozejíti se	216
Dalmatští poslanci žádají za připuštění vlastiny do jednání sněmovního	217
Poslanci slovanští doporučují, aby návrh petičního výboru byl přijat	218
Borrosch porovná němčinu se státní togou	219
Rieger splácí Borroschovi národní libůstky	220
Dle Riegra Rakousko závislé jest na dobré vůli Slovanův	221
Dle Löhnera poslanci nemají zapomenouti na řeč svobody	222
Dle Potockého jest jen tam společná vlast, kde jest společný prospěch	223
Jazyky kulturních národův slaví vjezd svůj do říšského sněmu	224
Povstání se rozplizne	225
Sněm rokuje o půjčce dvou millionů pro Vídeň	226
Strasser navrhuje, aby sněm italské armádě vyslovil díky	227
Borkovski mluví proti adrese díkův	228
Füster a Borrosch mluví proti adrese díkův	229
Po slovech Latourových sněm prohlásí se za permanentní	230
Löhner navrhuje, aby polovice členů stále byla pohromadě	231
Ve sněmě předčítá se adresa auly	232
Permanentnost zrušena	233

Maďarská deputace před říšským sněmem. Od str. 234—248.

Dle Borrosche duch světa tluče na brány sněmovny	235
Brauner z příčin formálních a věčných jest proti přijetí deputace	236
Rieger mluví proti přijetí deputace maďarské	237
Brestel mluví pro, Trojan proti přijetí deputace	238
Goldmark mluví pro, Klaudi proti přijetí deputace	239
Dle Löhnera budoucnost v podobě maďarské deputace stojí u brány	240
Schuselkovi jest příjezd maďarské deputace nejdůležitější událostí	241
Neuvall dokazuje, že jest to jiné Uhersko, které sem přichází	242
Helfert vytýká Maďarům, že neznají společné vlasti	243
Wessenberk vykládá, v jakém poměru jest vláda k Maďarům	244
Řeč Bachova do spletité situace nepřinese světla	245
Löhner snaží se dokázati, že jest několik pragmatických sankcí	246
Rieger vyčítá Maďarům hříchy, kterých se dopustili	247
Sněm říšský velikou většinou odmítne deputaci maďarskou	248

Státní rozpočet na rok 1849. a levice. Od str. 249—259.

Poslanci z Haliče žádají za pomoc pro svou zemi	250
Při finančním zákoně dle Schuselky běží hlavně o trvání říše	251
Sieradkovski a Demel jsou proti povolení berně	252
Otázka židovská dostane se na denní pořádek	253
Pravice jest pro povolení berně, levice však jest proti	254
Rokování o finančním zákoně se protahuje	255
Sněm povolí vládě na půl roku vybíratí berně	256
Snaha levice, aby zmařila finanční zákon	257
Bach a Latour prosí Riegra, aby ujal se finančního zákona	258
Vítězství pravice naplní levici pomstychtivostí	259

Říjnové povstání ve Vídni a národ český. Od str. 260—291.

Generál Bréda od povstalců zastřelen	261
Štrobach nechce svolati mimořádnou schůzi	262
Vláda proti vzbouření vede si nerozhodně	263
Latour se poděkuje	264
Latour od luzy k smrti umučen	265
Sněm po odchodu Štrobachově prohlásí se za permanentní	266
Manifest císařův	267
Kusý sněm v čele odboje	268

	Strana
Jelačič rozloží se s vojskem svým na výšinách Laaských	269
Vídeň úpí pod vládou hrůzy	270
K adrese kusého sněmu císař dá odmítavou odpověď	271
Čechové a Charváté jedinou oporou říše	272
Provolání purkmistra Pražského o událostech Vídeňských	273
Štrobach šťastně unikne z Vídně	274
Poslanci čeští zvou soudruhy své ke sjezdu do Brna	275
Němci v Čechách přidají se na stranu kusého sněmu	276
Slovanská Lípa kloní se na stranu povstání Vídeňského	277
Poslanci ohrazují se proti všem nálezům říšského sněmu	278
Kritika manifestu poslancův českých	279
Slova Havlíčkova k studentstvu českému	280
Provolání českého studentstva	281
Země koruny české jedinou oporou dynastie	282
Císař Ferdinand opustí Vídeň po druhé	283
Císař zavítá s dvorem svým do Olomouce	284
Vyhrůžka podmaršálka Sunstenaua působí	285
Do Olomouce sjíždějí se státníci se všech stran	286
Poselstvo Pražské nedosáhne svého účelu	287
U dvora vítězí politika Windischgraetzova	288
Manifest císařský ve smyslu Windischgraetzově	289
Schůze poslancův u Wessenberga	290
Nový manifest císařský	291

Boj o Vídeň a podrobení její. Od str. 292—325.

Jízdy jeví se veliký nedostatek	293
Vídeň odkázána jest na vlastní síly	294
Německo místo účinné pomoci pošle Vídní dva sprostředkovatele	295
Provolání kusého sněmu k národům rakouským	296
Windischgraetz prohlásí nad Vídní stav obležení	297
Poslání posílův říšských se nezdaří	298
Kusý sněm prohlásí hrozby Windischgraetzovy za neplatné	299
Provolání Radeckého k vojsku Windischgraetzovu	300
Windischgraetz vyzve Vídeň, aby se vzdala	301
Deputace u Windischgraetze vrátí se s nepořízenou	302
V kusém sněmu a v městském zastupitelstvu vedou se řeči bouřlivé	303
Pamětný spis městské rady	304
Vídeň v dvojím stavu obležení	305
Elitní sbor se neosvědčí	306
Říšský sněm přeložen do Kroměříže	307
Při ostré potyčce vojsko pronikne až k samé Vídní	308
Messenhauser a Fenneberg vydají nové rozkazy denní	309
Císařští opanují barykádu Hvězdovou	310
Další obrana Vídně uznána za nemožnou	311
Zástupci vyzbrojevé moci rozhodnou se pro kapitulaci	312
Windischgraetz k veliké škodě nevtrhne do města	313
Messenhauser spouští s věže Svatoštěpánské lístky	314
Povstalci zruší kapitulaci	315
Messenhauser sesazen s vrchního velitelství	316
Fenneberg vrchním vůdcem vzbouřené Vídně	317
Messenhauser proti svému přesvědčení podrží svou hodnost	318
Messenhauser smíří se s Fennebergem	319
Vídeň útokem opanována	320
Nad Vídní prohlášen stav obležení	321
Windischgraetz chce zakročiti proti říšským poslancům	322
Blum pro účastenství v boji zastřelen	323
Fröbel propuštěn a Messenhauser zastřelen	324
Stav obležení provádí se mírně	325

Říšský sněm v Kroměříži a změna na trůně. Od str. 326—352.

Levice protestuje proti přeložení sněmu	327
Slované jedinou spolehlivou oporou říše a dynastie	328
Nové ministerstvo	329
Schwarzenberk propadne na Krumlovsku	330
Dřívější činnost Stadionova, než stal se ministrem	331
Rozdíl mezi Stadionem a vůdci českými	332
Bach, Bruck a ostatní ministři	333
Říšský sněm v Kroměříži zahájen	334
Netečností poslanců českých Smolka zvolen předsedou	335
Rieger mluví proti schválení protokolův kusého sněmu	336
Ministerstvo Schwarzenberkovo představí se sněmu	337
Program ministerstva	338
Program ministerstva směřuje k centralismu	339
Život klubovní	340
Návrh levice, jak Rakousko má se přetvořiti	341
Císař Ferdinand se poděkuje	342
Císař František Josef I. vstoupí na trůn	343
Smolka členem pozdravné deputace	344
Deputace má slyšení u císaře Ferdinanda v Praze	345
Císař Ferdinand již dlouho obíral se myšlenkou poděkovati se	346
Kdo má býti při abdikaci přítomen	347
Význam nastoupení císaře Františka Josefa I.	348
Ministerstvo Schwarzenberkovo a říšský sněm	349
Ministerstvo nerozpustí říšský sněm	350
Ministerstvo žádá za úvěr osmdesátimillionový	351
Sněm povolí ministerstvu žádaný úvěr	352

Základní zákony a ministerstvo Schwarzenberkovo. Od str. 353—384.

Ministerstvo postaví se na odpor článku 1.	354
Prohlášení ministerské způsobí mezi sněmovníky zděšení	355
Levice a pravice spojí se proti vládě	356
Svornost stran zarazí vládu	357
Pinkas postaví spor s ministerstvem na ostří cti	358
Stadion seslabil své prohlášení ze dne 6. dubna	359
Sněm neprojeví vládě nedůvěru	360
Vědomí rakouské musí míti kořeny v spokojenosti národův	361
Rieger hájí zásady: Veškerá moc vychází z lidu	362
Nauka o moci z milosti boží protiví se svobodné vůli	363
Místo článku 1. přijat návrh Ulepičův	364
O článku 3. rozpře se živé rokování	365
Důvody pro a proti zrušení šlechty	366
Sněm zruší přednosti stavu a šlechty velikou většinou	367
Trest smrti zrušen	368
Význam židův ve veřejném životě	369
Církev stane se služkou státu	370
Povšechné rokování o poměru církve a státu	371
Dle Szabla jest hierarchie státem v státě	372
Saskiewicz hájí svobody církve	373
Prato varuje stát před omezením práv církevních	374
Klaudi vykládá poměr církve k státu s hlediska liberálního	375
Klebersberk jest pro výhradné panství náboženství katolického	376
Článek 13. přijat dle návrhu Wiserova	377
Brauner doporučuje státu, aby nevymáhal plnění řeholních slibův	378
Článek 14. přijat s dodatkem Braunerovým	379
Wiser odůvodňuje svůj doplněk	380
Wierschleiski hájí církevní hierarchie	381
Helfert mluví proti bezobsažnosti článku 15.	382

	Strana
Závěrečná řeč Riegrova jest hlavně polemikou	383
Článek 15. přijat s dodatkem Plačkovým	384

Ústavní výbor Kroměřížský a práce jeho. Od str. 385 – 406.

Palacký vypracuje osnovu ústavy říšské	386
Mayer vypracuje také osnovu říšské ústavy	387
Za podklad rokování přijata osnova Mayerova	388
Pinkas polemizuje s Palackým, aby ústava vztahovala se na Uhry	389
Čím se má počítí rokování o ústavě	390
Návrh Vacanův zamítnut	391
Palackého rozdělení říše dle národnosti	392
Tyrolané vystoupí pro rozdělení své země z výboru	393
Spor s poslanci tyrolskými mírně vyřízen	394
Jak má býti vyměřena moc říšská a jak moc zemská	395
O soudnictví svede se tuhý boj mezi centralisty a federalisty	396
Soudnictví vyhrazeno moci ústřední	397
Průmyslové zákonodárství odkázáno moci říšské	398
V jakém poměru mají býti jednotlivé země mezi sebou	399
Jak se má voliti do říšského sněmu	400
Říšský sněm má se skládati ze dvou komor	401
Složení komory zemí přijato dle návrhu Pinkasova	402
Návrh Brestlův o zemských náčelnictvích přijat	403
Centralisté jsou proti každému drobtu samosprávy	404
Ústava Kroměřížská jest centralistická	405
Osnova ústavy má býti dána na denní pořádek 15. března	406

Státní převrat dne 7. března a oktrojovaná ústava. Od str. 407—414.

Stadion sezve důvěrníky k poradě	408
Oktrojovaná ústava vzbudí odpor	409
»Zůstane při tom«	410
Sněm Kroměřížský rozpuštěn	411
Oktrojovaná ústava hoví ve všem centralismu	412
Protest poslancův proti výčitkám ministerstva	413
Jen 34 poslanci připojí k osvědčení své podpisy	414

Revoluce maďarská a pád její. Od str. 415—490.

Vojska maďarská zastaví se u Litavy	416
Ultimatum Košutovo zamítnuto	417
Maďaři vezmou u Švechat porážku	418
Košut jmenuje Görgeie generálem	419
Görgei ani se nepokusí o smír mezi národy uherskými	420
Změna na trůně překvapí Maďary	421
Manifesty k Uhrám	422
Sněm uherský vysloví se proti změně na trůně	423
Görgei vydá svolání k vojsku ve smyslu sněmu	424
Šimunič vtrhne na Slovensko	425
Mezi Windischgraetzem a Schwarzenberkem jsou zásadní rozdíly	426
Ministerstvo Schwarzenberkovo na rozcestí	427
Obrození národa českého není ještě dokonáno	428
Uhersko má býti připraveno o svou poměrnou samostatnost	429
Windischgraetz nepřitelem vojsk národních	430
Vojsko maďarské jest o třetinu slabší než císařské	431
Obecný lid slovenský nemá smyslu pro statky mravní	432
Výprava Frischeisenova na Slovensko se nezdaří	433
Jelačič porazí Perczela u Moora	434
Debrecín stane se sídlem vlády a sněmu	435
Vojsko maďarské vyklidí Pešť	436
Windischgraetz ubytuje se v královském zámku	437
Windischgraetz nezná slova odpuštění	438

	Strana
Görgei vydá ve Vácově provolání k vojsku	439
V Debrečíně vláda chvěje se o svou existenci	440
Postavení Görgeiovo ve Vácově stane se neudržitelné	441
Görgei unikne císařským do báňských měst	442
Dembinski jmenován vrchním vůdcem vojska maďarského	443
Dembinski potká se u vojska s velikým odporem	444
Bitva u Kapolny jest nerozhodná	445
Dembinski zbaven vrchního velitelství	446
Görgei stane se vrchním vůdcem	447
Windischgraetz vezme u Isaszegu citelnou porážku	448
Windischgraetz zbaven svého místa	449
Košut naznačí hlavní směr své politiky	450
Görgei nesouhlasí s Košutem	451
Maďaři opanují Komárno	452
Říšský sněm počne v Debrečíně činnost svou	453
Řeč Košutova proti panující dynastii	454
Dynastie Habsbursko-Lothrinská sesazena	455
Košut, jsa diktátorem, jmenuje nové ministerstvo	456
Provolání Görgeiovo k vojsku a význam jeho	457
Görgei oblehne Budín	458
Maďaři plesají nad dobytím Budína	459
Vláda rakouská obrátí se do Petrohradu o pomoc	460
Ve prospěch revolučního Maďarstva v Evropě nikdo se nehýbe	461
Görgei zůstane vrchním velitelem vojska	462
Rusové pod Paskevičem vtrhnou do Uher	463
Görgei soustředí všechno vojsko u Komárna	464
Vláda sesadí Görgeie s vrchního velitelství	465
Görgei zřekne se ministerstva vojenství	466
Vláda i sněm odstěhují se do Segedína	467
Sněm vydá v Segedíně zákon národnostní	468
Haynau vytrhne s hlavním vojskem k Segedínu	469
Haynau porazí Maďary u Szöregu	470
Občanská válka v Sibiňsku promění se v řež	471
Moc maďarská v Sibiňsku zničena	472
Chruljev lstí zachrání se od záhuby	473
Görgei píše Paskevičovi	474
Hrabě Rüdiger zašle Görgeiovi důvěrný list	475
Košut nabídne caru ruskému korunu uherskou	476
Ministerská rada rozejde se ve hněvu	477
Görgei odhodlá se ke kapitulaci	478
Košut zřekne se guvernéřství	479
Košut svalí zodpovědnost se sebe na Görgeie	480
Před kým má Görgei kapitulovati	481
Válečná rada rozhodne, že se má kapitulovati před Rusy	482
Görgei upokojí hrozící vzpouru vojska	483
Vojsko maďarské složí u Vilagoše zbraň	484
Košut loučí se s vlastí	485
Košut nazve Görgeie zrádcem	486
Roztroušené sbory vojska maďarského kapitulují	487
Komárno posledním útlukem revoluce	488
Klapka odhodlá se k jednání o kapitulaci	489
Pádem Komárna obnovena vláda legitimního panovníka	490

